

Arrest

nr. 275 248 van 13 juli 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, en, samen met X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn en die handelt als wettelijk vertegenwoordiger van voornoemd minderjarig kind, op 24 maart 2022 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 januari 2022, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FONTIGNIE, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor verzoekster en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 september 2021 diende verzoekster voor haar zoon een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 13 januari 2022 bracht de arts-adviseur een medisch advies uit, dat luidt als volgt:

“K. F., I. (R N. ...)

Mannelijk
Nationaliteit: Iran
Geboren op [...]2009
Adres: [...]ANTWERPEN

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 24.09.2021.

Aangeleverde informatie:

- SMG d.d. 09-09-2021 van Dr. P., orthopedie, met de volgende informatie:
 - o Probleem van moeilijk gangpatroon met blanco voorgeschiedenis actueel onder kinesitherapie
 - o Cerebrale parese werd bevestigd op MRI
- Verslag d.d. 20-04-2021: ganganalyse: spastische diaparese met asymmetrie ten nadele van rechts
- Verslag kinesitherapie: nood aan steunzolen, kniestrekkers
- Aanvraag kine en afspraakbevestiging

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat betrokkene, een jongen van actueel 11 jaar van Iranese origine, de diagnose van cerebrale parese gesteld werd na een premature geboorte. Cerebrale afwijkingen werden in dit kader vastgesteld op MRI. Betrokkene functioneert zeer zelfstandig met restrictie van het gangpatroon.

Als behandeling werd kinesitherapie ingesteld.

Er is geen tegenindicatie tot reizen bij betrokkene vastgesteld

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is :

- Aanvraag Medcoi van 14.11.2021 met het unieke referentienummer 15299
- Aanvraag Medcoi van 11.12.2021 met het unieke referentienummer 15342

Medische zorg en kine:

[...]

[...]

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de specifieke kinesitherapie door een kinesist gespecialiseerd in het behandelen van kinderen beschikbaar is evenals de orthopedische hulpmiddelen namelijk ortheses voor de onderste ledematen en steunzolen.

Vanuit het standpunt van de beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar het thuisland Iran.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied

van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

In Iran is de gezondheidszorg georganiseerd op de drie gebruikelijke niveaus (primaire, secundaire en tertiaire zorg). De primaire gezondheidszorg wordt volledig gefinancierd door de overheid en de toegang voor de bevolking bedraagt zo'n 90%. De publieke sector voorziet eveneens in een groot deel van de secundaire en tertiaire gezondheidszorg in de provincie. "The Ministry of Health and Medical Education" (MOHME) heeft als missie te voorzien in voldoende, veilige, effectieve en kwaliteitsvolle medicatie, die betaalbaar is voor de gehele bevolking.'

Personen in Iran worden verzekerd via hun werk(gever) of via een private verzekering. Er bestaan hierin verschillende systemen van ziektekostenverzekering. Zo is er bijvoorbeeld de 'Social Security Insurance Organization' (SSO), die ongeveer 43% van de bevolking dekt. Het betreft voornamelijk loontrekkenden, ambtenaren en zelfstandigen. Personen die hierbij aangesloten zijn, kunnen gratis terecht bij de gezondheidscentra en ziekenhuizen die bij de verzekeringsorganisatie horen. Naast gezondheidszorg, voorziet de SSO ook in pensioens-, invaliditeits- en werkloosheidsuitkeringen.

Verder is er ook de 'Medical Services Insurance Organization' (MSIO) die ongeveer 41 % van de bevolking dekt. Het betreft hier voornamelijk ambtenaren, zelfstandigen en mensen uit de meer landelijke gebieden. Personen die het economisch moeilijk hebben, kunnen verzekerd worden door de 'Imam Khomeini Relief Foundation'.

Het is bij wet vastgelegd welk minimum pakket aan voordelen en diensten de verzekeraars dienen aan te bieden."

Verder zijn er nog een 30-tal kleinere verzekeringssystemen voor (geprivilegieerde) werknemers van ministeries, gemeentes, banken en dergelijke.

De moeder van betrokkene, mevrouw C. S., legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Uit het administratief dossier blijkt dat mevrouw C. voor haar vertrek uit Iran werkzaam was in een petrochemisch bedrijf. Uit de asielaanvraag blijkt eveneens dat familieleden nog in Iran verblijven. Zo verblijft haar echtgenoot, ouders en broers en zus in Iran. (zie administratief dossier).

De advocaat van betrokkene haalt aan dat Iran problemen zou ondervinden in voorraad medische zorgen. De documenten die hij aanbrengt kunnen niet bewijzen dat de noodzakelijke zorgen niet beschikbaar zouden zijn. Uit onze recente informatie blijkt dat de kinesitherapeutische behandeling voor kinderen (zowel inpatient als outpatient) en orthopedische chirurgie en hulpmiddelen voorradig zijn in Iran.

Niets verhindert betrokkene om terug te keren. Het staat betrokkene vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Iran.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, (Iran)."

Op 14 januari 2022 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.09.2021 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*C., S. (R.R.: [...])
nationaliteit: Iran
geboren te B. op [...]1981
adres: [...] ANTWERPEN*

*en minderjarig kind: K. F., I. (R N. [...]).
Geboren op [...] 2009*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische redenen aangehaald voor K. F., I. (R N. [...]). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 13.01.2022 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage), en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Iran.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties.) van de zieke persoon.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in het middel een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 22bis van de Grondwet, van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het “recht op een eerlijke administratieve procedure”.

Zij licht het middel toe als volgt:

“1. AANGEHAALDE RECHTSNORMEN

Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Volgens de voorbereidende werkzaamheden van de Wet van 15 september 1980, deze mogelijkheid betreft de "vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf" (Pari. Doe., Kamer, 2005-2006, 51-2478/001, pp. 34 en 35).

De analyse van de effectieve beschikbaarheid en toegankelijk van de vereiste zorgen dient in concreto uitgevoerd worden, rekening houdend met alle specifieke elementen van het geval. De Directeur van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft naar deze voorwaarden van een effectieve en concrete toegankelijkheid verwezen in zijn verhoor voor het Parlement: « De effectieve toegankelijkheid van die infrastructuur en de materiële mogelijkheid om behandeling en medicatie te krijgen worden ook in rekening gebracht" (Parl. Doc., Kamer, 2005-2006, n°2478/008, page 137).

Artikel 24 van het Handvest beschermt de rechten van het kind : [...]

Artikel 22bis van het Grondwet: [...]

Artikel 24 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind: [...]

De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat volgens artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen een passende en afdoende motivering in feite en in rechte vereisen. Deze motieven moeten bovendien uitdrukkelijk worden vermeld op de beslissing (formele motivering): « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385). Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiser de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen: "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet » (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven: «veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n°58.328) ; « [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (RvS, 31 mei 1979, n°19.671) ; «le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 september 2012).

2. UITEENZETTING VAN DE ONDERDELEN VAN HET MIDDEL

Verzoekende partij wenst eerst te benadrukken dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is.

2.1. EERST ONDERDEEL

Manifeste appreciatiefout en schending van de motiveringsplichten, alleen en gepaard met artikelen 9ter en 62, lid. 2 van de Vw daar er niet op passende wijze wordt gemotiveerd dat de zorgen en behandeling waarvan verzoeker nodig heeft effectief beschikbaar en toegankelijk zijn voor hem in Iran :

- Uit het medische advies kan enkel worden geconcludeerd dat er één "pediatric physical therapist" is en er "orthopedic insoles (...) shoes (...) orthoses" "available" zijn in Iran, en dat er maar één plek is waar de physical Bobath-therapie te vinden is ((Rofeideh Rehabilitaion Hospital):

[...]

Daaruit mag niet geconcludeerd worden, apart van de financiële toegankelijkheid, dat er effectief sprake kan zijn van beschikbaarheid en toegankelijkheid tot de nodige behandeling.

Dat ziekenhuis is bovendien gelegen in Teheran, 1000 km van waar verzoekers afkomstig zijn.

Uit de motivering kan ook nergens geconcludeerd worden dat verzoeker toegang zal hebben tot de nodige behandeling 2 à 3 keer per week zoals dat moet om hem deftig op te volgen.

Dit kan evenmin worden verondersteld, daar er blijkbaar maar één ziekenhuis is die gebruik maakt van deze Bobath-therapie, voor het hele land.

Verzoekende partij had trouwens aangeduid in haar aanvraag dat in de laatste jaren de gezondheidszorgen in Iran onder druk staan omwille van de embargo en coronacrisis zodat er een schrijnend tekort is aan personeel.

Verzoeker heeft in zijn aanvraag echter wel aangegeven dat de toegang tot de meest vitale gezondheidszorg volledig was ondermijnd door de epidemie en door de sancties van de VS, waaraan verwerende partij volledig voorbijgaat. Uit de beslissing blijkt niet dat de toegang tot een kinderfysiotherapeut daadwerkelijk zou worden gewaarborgd.

Zie onder andere (vrije vertaling, stuk 7 van de aanvraag, zie administratieve dossier):

"Iran wordt getroffen door meerdere crises, waardoor de humanitaire situatie verslechtert. Het land maakt een gezondheids crisis door, die wordt bemoeilijkt door de problemen bij de invoer van medische voorraden en nog wordt verergerd door de pandemie van het coronavirus. In het land wonen naar schatting 3,65 miljoen Afghanen die kwetsbaarder zijn geworden. Iran maakt ook een economische crisis door, die nog wordt verergerd door de sociaal-economische gevolgen van COVID-19. Bovendien zorgen natuurrampen en klimaatverandering voor extra uitdagingen.

Iran is het land dat het meest getroffen is door de pandemie van het coronavirus in het oostelijke Middellandse-Zeegebied, en ook een van de zwaarst getroffen landen ter wereld. Momenteel is daar een derde golf aan de gang, de ergste tot nu toe. Ondanks humanitaire uitzonderingen maken de Amerikaanse sancties het voor Iran moeilijk om essentiële medische voorzieningen te verkrijgen, waardoor Afghanen en Iraniërs geen toegang hebben tot levensreddende behandelingen. De sociaal-economische gevolgen van COVID-19 blijven de ontwikkelings- en humanitaire behoeften van het land verergeren. "

De arts-adviseur heeft, zonder verzoeker te hebben onderzocht toen hij daartoe de gelegenheid had, ervan uitgegaan dat verzoeker "Bobath-fysiotherapie" zou kunnen ondergaan, een behandeling die op een plaats beschikbaar zou zijn. Toch vermeldde de beslissing niet wat de kosten van een dergelijke behandeling zouden zijn of hoe deze daadwerkelijk beschikbaar zou zijn. Uit de medische documenten door verzoeker neergelegd worden blijkt dat verzoeker kinesitherapie sessie 2 à 3 keer per week nodig heeft, tijdens een volledige dag. In de beslissing wordt helemaal niet vermeld in welke mate deze zorg beschikbaar is en hoe vaak. Deze onvolledige en ontoereikende motivering kan niet als grondslag dienen voor een administratief beslissing dat zulke belangrijke gevolgen heeft voor een kind.

De arts-adviseur beschrijft zeer beknopt de structuur en de beginselen van de toegankelijkheid van de gezondheidszorg in Iran zoals die thans zouden worden opgezet en voegt eraan toe dat het gezondheidszorgstelsel door de overheid zou worden gefinancierd; Hij voegt eraan toe dat er verschillende stelsels van ziektekostenverzekering zijn, en noemt als voorbeeld de Organisatie voor Sociale Zekerheid, de Organisatie voor Medische Diensten en "een 30-tal kleinere verzekeringssystemen voor (geprivilegieerde) werknemers van ministeries, gemeentes, banken en dergelijke".

Daarbij zegt de arts-adviseur niet wat de structuur en de partnerschappen binnen het systeem in de praktijk opleveren en wat hij met deze informatie wil aantonen.

Hij zegt evenmin of de primaire/secundaire/en tertiaire gezondheidszorg, vergoeding van fysiotherapie en ziekenhuisopname op verzoeker zijn specifieke medische behoeften kunnen beantwoorden.

Uw Raad heeft reeds een beslissing (RvV, arrest nr. 207 404 van 31.07.2018) vernietigd op de hoofdgrond dat de zorg die onder de mutualiteiten zou vallen, onvoldoende is onderbouwd:

« 3.1 (...) A la lecture de ce qui précède, il appert clairement que les organismes précités ne couvrent aucunement les suivis requis par l'état de santé de la requérante dans son pays d'origine, à savoir les suivis cardiologiques, néphrologique et pneumologique, lesdits organismes ne couvrant que les « soins primaires, les petites et moyennes chirurgies et l'hospitalisation de courte durée » comme le relève à juste titre la requérante en termes de requête. Qui plus est, le médecin-conseil renvoie à un document intitulé « les mutuelles de santé prennent en charge les malades insolubles », en note infrapaginale n°6, qui ne figure pas au dossier administratif de sorte qu'il n'est pas possible de déterminer quels soins de santé seraient visés par « le programme quinquennal du Gouvernement « Révolution de la modernité ».

Partant, force est de constater qu'il ne peut aucunement être déduit des informations sur lesquelles s'appuie la partie défenderesse que les soins médicaux que nécessite l'état de santé de la requérante sont accessibles dans son pays d'origine, de sorte que la décision attaquée n'est pas adéquatement motivée en ce qui concerne l'accessibilité des traitements nécessaires à la requérante au regard de sa situation individuelle. Il s'ensuit que la question de savoir si la requérante est apte ou non à travailler est sans pertinence dans la mesure où les mutuelles auxquelles la partie défenderesse se réfère ne visent pas les disciplines auxquelles la requérante doit pouvoir s'adresser (...) ».

In de onderhavige beslissing houdt verwerende partij geen rekening met de consequente, specifieke en rigoureuze behandeling die noodzakelijk is voor de goede ontwikkeling van verzoeker, die nog een kind is, en beperkt zij zich tot algemeenheden, die niet kunnen worden aanvaard.

- De arts-adviseur verklaart ook dat "The Ministry of Health and Medical Education" (MOHME) heeft als missie te voorzien in voldoende, veilige, effectieve en kwaliteitsvolle medicatie, die betaalbaar is voor de gehele bevolking", zonder te preciseren in welke mate deze instantie optreedt, hoe doeltreffend zij in de praktijk in het land is, welke soorten zorg zij verleent of onder welke voorwaarden verzoeker er in de praktijk toegang toe zou kunnen hebben.

- Het advies verwijst naar voetnoten om de motieven te staven, maar deze worden niet vermeld en kunnen dus niet worden nagegaan : men kan alleen vaststellen dat het om blote beweringen gaat, en geen passende en verifieerbare motivering;

- Verwerende partij verwijst naar verzekeringen maar uit geen informatie blijkt dat verzoeker effectief verzekerd zou kunnen zijn voor zijn aandoening : als kind is wordt hij niet verzekerd als werknemer, ambtenaar of zelfstandige, zijn aandoening vereist zorgen die door geen verzekering worden gedekt, en verwerende partij toont het tegendeel niet aan door algemene verwijzingen naar verschillende verzekeringsmogelijkheden ;

- Ook moet worden vastgesteld dat de arts-adviseur, die zich heeft uitgesproken over de arbeidsgeschiktheid van verzoekers moeder om te oordelen dat de verzorging financieel haalbaar zou zijn, geen rekening heeft gehouden met de moeilijkheden waarmee verzoekster uiteraard zou worden geconfronteerd om een economische activiteit uit te oefenen, terwijl zij moest zorgen voor haar zoon, die leed aan een ernstige pathologie en die bijzondere aandacht en regelmatige controle vereiste. Tegelijkertijd hield hij geen rekening met de behoefte van het kind om zijn moeder aan zijn zijde te hebben.

Verwerende partij verklaart ook dat verzoeksters echtgenoot, ouders, broers en zuster nog in Iran zijn. Men ziet niet wat verwerende partij daarmee wenst aan te tonen. Volledigheidshalve benadrukt verzoekende partij dat de grootvader van verzoeker sinds is op heden overleden; zijn grootmoeder van verzoeker is bijzonder oud en kan niet voor hem zorgen nog heeft ze afdoende in komen; de ooms van verzoeker (broers van zijn moeder) zullen weigeren voor hun neef zorgen; de vader van verzoeker kan hem ook niet zorgen: hij heeft geldproblemen, bijna geen inkomen dat niet eens voldoende is om zichzelf te onderhouden. Het is niet voor niets dat verzoekster Iran is verlaten met haar zoon : in Iran kon hij niet verzorgd worden. Zij verkeren hier in een zeer moeilijke situatie, maar in Iran zou het nog erger zijn, daar verzoeker geen toegang zou hebben tot de nodige behandeling.

De bestreden beslissing dient derhalve nietig te worden verklaard.

2.2. TWEEDE ONDERDEEL

Schending van de motiverings- en zorgvuldigheidsplichten, alleen en gepaard met artikel 22bis van de Grondwet, artikel 24 van het Handvest, artikel 24 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind en artikel 8 EVRM, omdat verwerende partij het belang van het betrokken kind (verzoeker) niet in aanmerking heeft genomen.

In de aanvraag werd uitdrukkelijk gevraagd om met het belang van het kind (verzoeker) rekening te houden. O.a. :

"Een terugkeer naar Iran zou verzoeker ongetwijfeld blootstellen aan een stopzetting van zijn medische behandeling in België en aan een onmenselijke en vernederende behandeling die in strijd is met zijn hoger belang en met artikel 3 EVRM."

(...)

"In dit geval hangt de stabiliteit van de gezondheid van de jonge I. grotendeels af van de kwaliteit van de kinesitherapeutische hulp die hij kan krijgen. Een terugkeer naar Iran zou in strijd zijn met het belang van dit kind en zou zijn kansen om te genieten van een aan zijn toestand aangepaste zorgen ernstig in gevaar brengen."

Er werd ook verwezen naar de medische attesten van dokter P. van 25.02.2021 waaruit:

"Globaal zijn de gegevens van de ganganalyse eigenlijk veel positiever dan wat je zou verwachten op basis van de hoge tonus welke werd vastgesteld tijdens het statisch klinisch onderzoek."

(...)

"De vraag stelt zich dan ook of we hem in eerste instantie niet moeten blijven helpen door het opdrijven van kinesitherapie of het aanpassen van kinesitherapie met specifieke oefeningen naar knie- en heup extensie toe."

(...) "Onze vrees is dat distale spanningsdemping alleen zijn crouch patroon zou versterken."

Verwerende partij is integendeel van mening dat een verschil in kwaliteit van de zorgen geen invloed heeft op de analyse van de gegrondheid van de aanvraag.

Nochtans moet men beslissen rekening houdend met wat best is voor het kind, en niet op dezelfde manier als het om een volwassene persoon gaat.

Uit geen enkel motief blijkt dat verwerende partij rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind, en met het feit dat de toegankelijkheid en kwaliteit van de zorgen van belang is voor de verdere ontwikkeling van verzoeker.

De beslissing is gebaseerd op het advies van de medisch adviseur, die ook verklaart dat een verblijfsvergunning niet kan worden afgegeven louter op grond van de verschillen die kunnen bestaan tussen de stelsels van gezondheidszorg in België en in Iran. Gelet op de verplichtingen van verwerende partij in het geval van een kind, en met name de verplichting om de belangen van het kind te behartigen, moet echter rekening worden gehouden met het feit dat de situatie van het kind ongunstiger zal worden als gevolg van de beslissing die de administratie voornemens is te nemen. In dit geval wordt de situatie geanalyseerd alsof het om een volwassene gaat, en zijn de verplichtingen die voortvloeien uit het feit dat het om een kind gaat, niet in acht genomen.

Het belang van een gedetailleerde motivering is essentieel om ervoor te zorgen dat naar behoren rekening wordt gehouden:

« Domestic courts must put forward specific reasons in light of the circumstances of the case, not least to enable the Court to carry out the European supervision entrusted to it (X. v. Latvia, cited above, § 107). Where the reasoning of domestic decisions is insufficient, with any real balancing of the interests in issue being absent, this would be contrary to the requirements of Article 8 of the Convention (ibid.; see also, mutatis mutandis, Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG v. Switzerland, no. 34124/06, § 65, 21 June 2012). In such a scenario, the domestic courts, in the Court's opinion, failed to demonstrate convincingly that the respective interference with a right under the Convention was proportionate to the aim pursued and thus met a "pressing social need" (Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG, cited above, § 65)."

De Raad van State, afdeling Wetgeving, vestigt regelmatig de aandacht van de wetgever op het feit dat het belang van het kind de nodige aandacht vereist, en niet een marginale controle van de evenredigheid (La Chambre, Doc 54 2529/001 p. 61 tot 66, <http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/54/2529/54K2529001.pdf>):

« 2.1. Chaque enfant dispose d'un droit fondamental à voir son intérêt pris en considération de manière primordiale dans toutes les décisions qui le concernent, en vertu notamment de l'article 22bis de la Constitution et de l'article 3, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant" du 20 novembre 1989 13-14. Chaque enfant dispose également d'un droit à la protection de sa vie privée et familiale - qui implique notamment le droit à l'identité et à l'épanouissement personnel - garanti par l'article 22 de la Constitution^ et par l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme⁷. 2.2. Le Comité des droits de l'enfant des Nations Unies précise qu'en vertu de l'article 3, § 1er, de la Convention "relative aux droits de l'enfant", dont l'article 22bis de la Constitution entend reprendre la portée, l'intérêt supérieur de l'enfant doit être reflété et mis en oeuvre dans la totalité des dispositions législatives et réglementaires nationales⁸. » (p. 61-62)

« Selon une jurisprudence constante de la Cour européenne des droits de l'homme, le contrôle de l'immigration constitue un objectif légitime pouvant être poursuivi par le législateur. Compte tenu des considérations qui précèdent, lors de la poursuite de cet objectif, le législateur doit cependant veiller à respecter un juste équilibre entre les différents intérêts en présence, en accordant une importance primordiale à l'intérêt des enfants concernés par l'avant-projet de loi.

3. L'avant-projet ne prévoit pas expressément l'obligation, pour l'officier de l'état civil, dans l'hypothèse visée par l'article 330/2 en projet du Code civil (article 9 de l'avant-projet) ou pour le procureur du Roi ou pour le juge, dans les hypothèses visées par l'article 330/3 en projet du Code civil et par l'article 79quinquies en projet de la loi du 15 décembre 1980 "sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers" (article 13 de l'avant-projet), de prendre en considération de manière primordiale l'intérêt de l'enfant avant de refuser l'établissement d'une reconnaissance, d'en poursuivre l'annulation ou de l'annuler.

À défaut de précision en sens contraire dans le texte en projet et ainsi que l'a confirmé le délégué du ministre, il suffirait en effet que les conditions de l'article 330/1 en projet du Code civil soient réunies pour que la reconnaissance soit refusée ou annulée et ce, quand bien même une telle décision serait contraire à l'intérêt de l'enfant.

Ce n'est qu'au stade de l'éventuelle action judiciaire en recherche de paternité, de maternité ou de comaternité que l'intérêt de l'enfant sera pris en considération.

Ce faisant, le législateur porte atteinte à l'article 22bis de la Constitution et à l'article 3, § 1er, de la Convention « relative aux droits de l'enfant » (p. 65, onze nadruk)

« L'on aura égard, dans ce cadre, aux arrêts nos 30/2013, 101/2015 et 102/2015 de la Cour constitutionnelle, qui précisent que la prise en considération de cet intérêt ne peut être marginale. » (p. 66, onze nadruk)

Het volledig ontbreken van enige motivering met betrekking tot verzoekers hoedanigheid van kind en zijn (hoger) belang, is strijdig met de ingeroepen rechtsregels. De bestreden beslissing moet derhalve vernietigd worden."

Verzoekster geeft eerst een theoretische uiteenzetting van de door haar aangevoerde geschonden rechtsnormen. Concreet stelt ze dat er een manifeste appreciatiefout is en een schending van de artikelen 9ter en 62, lid 2 van de Vreemdelingenwet omdat niet op passende wijze is gemotiveerd dat de noodzakelijke zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn.

Ze stipt aan dat volgens het medisch advies er maar één kinderfysiotherapeut en orthopedische schoenen beschikbaar zijn, en de Bobath-therapie maar op één plek beschikbaar is in het Tofeideh rehabilitatieziekenhuis. Hieruit kan niet geconcludeerd worden dat de nodige behandeling effectief beschikbaar en toegankelijk is. Het ziekenhuis is gelegen in Teheran wat op 1000 km ligt van waar verzoekster en haar kind afkomstig zijn. Het kind heeft 2 à 3 keer per week die behandeling nodig, hetgeen niet kan verondersteld worden aangezien er maar één ziekenhuis in het hele land is die gebruik maakt van die Bobath-therapie. Verder vervolgt verzoekster dat zij in de aanvraag erop had gewezen dat de

laatste jaren de gezondheidszorg in Iran onder druk staat omwille van het embargo en de coronacrisis zodat er een schrijnend tekort is aan personeel. Zelfs de toegang tot de vitale gezondheidszorg was volledig ondermijnd door de epidemie en door de sancties van de VS, waaraan de gemachtigde voorbijgaat. Verzoekster meent dat uit de beslissing niet blijkt dat de toegang tot een kinderfysiotherapeut daadwerkelijk is gewaarborgd. Verzoekster citeert daarbij uit stuk 7 uit haar aanvraag.

Verder vervolgt verzoekster dat de bestreden beslissing niet vermeldt wat de kosten zouden zijn van een Bobath-fysiotherapie of hoe die daadwerkelijk beschikbaar zou zijn. Nu het kind 2 à 3 keer per week die behandeling nodig heeft, had de beslissing volgens verzoekster moeten vermelden in welke mate die zorg beschikbaar is en hoe vaak. Daardoor is de motivering onvolledig en ontoereikend.

Verzoekster gaat vervolgens in op de toegankelijkheid van de gezondheidszorg en de motieven in het medisch advies daaromtrent. Ze meent dat de arts-adviseur had moeten zeggen of de primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg volstaan voor de vergoeding van fysiotherapie, ziekenhuisopname en de andere medische behoeften van het kind. Ze citeert daarbij uit een arrest van de Raad. Volgens verzoekster heeft de arts-adviseur zich beperkt tot algemeenheden, zonder rekening te houden met de specifieke behandeling die noodzakelijk is voor de goede ontwikkeling van het kind. Het is onduidelijk hoe doeltreffend “the ministry of health and medical education” optreedt, welke soorten zorg wordt verleend en de toegang in de praktijk. De voetnoten kunnen volgens verzoekster niet worden nagegaan, zodat de motieven blote beweringen zijn. Volgens verzoekster blijkt niet dat het kind zelf verzekerd zou zijn en wordt het tegendeel niet aangetoond door algemene verwijzingen naar verschillende verzekeringsmogelijkheden. Verder heeft de arts-adviseur geen rekening gehouden met de moeilijkheden die verzoekster zou hebben om te werken, nu zij moet zorgen voor haar zoon wiens pathologie regelmatige controle vereist en die zijn moeder aan zijn zijde moet hebben. Aangaande het argument van de arts-adviseur dat verzoekster nog familie heeft in Iran, werpt verzoekster op dat zij niet kunnen helpen, ook de vader van het kind niet omdat hij geen geld zou hebben om zichzelf te onderhouden. Volgens verzoekster kon haar kind in Iran niet verzorgd worden. Ook al verkeren zij in België in een moeilijke situatie, zou het in Iran nog erger zijn nu het kind daar geen toegang zou hebben tot de nodige behandeling.

In het tweede onderdeel voert verzoekster de schending aan van de motiveringslicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 22bis van de Grondwet, artikel 24 van het Handvest, artikel 24 van het Kinderrechtenverdrag en van artikel 8 van het EVRM.

Ze licht toe dat in de aanvraag uitdrukkelijk werd gevraagd rekening te houden met het hoger belang van het kind. Ze citeert de passage waarin ze stelde dat een terugkeer naar Iran haar kind ongetwijfeld zou blootstellen aan een stopzetting van zijn behandeling en aan een onmenselijke en vernederende behandeling in het licht van artikel 3 van het EVRM. In de aanvraag had verzoekster het ook over de kwaliteit van de kinesithérapie die haar kind kan krijgen en dat zijn kansen om een aangepaste zorg te krijgen in Iran ernstig in gevaar zouden komen. Verzoekster stipt aan dat de arts-adviseur van mening is dat een verschil in kwaliteit geen invloed heeft op de analyse van de gegrondheid van de aanvraag terwijl volgens verzoekster de aanvraag niet op dezelfde wijze mag worden behandeld als voor een volwassen persoon omdat men wel moet rekening houden met wat best is voor het kind. Uit geen enkel motief blijkt dat de gemachtigde heeft rekening gehouden met het hoger belang van het kind en met het feit dat de toegankelijkheid en kwaliteit van de zorgen van belang zijn voor zijn verdere ontwikkeling. Verzoekster vervolgt dat gezien de verplichting van de gemachtigde om de belangen van het kind te behartigen, hij geen beslissing mag nemen die de situatie van het kind ongunstiger zal maken. Opnieuw stelt verzoekster dat de gemachtigde de situatie heeft geanalyseerd alsof het om een volwassene gaat, waardoor hij zijn verplichtingen om rekening te houden met het hoger belang van het kind niet heeft nagekomen.

Beoordeling

Vooreerst stipt de Raad aan dat verzoekster de schending aanvoert van het “recht op een eerlijke administratieve procedure”. Ze licht evenwel niet toe op welke wijze de administratieve procedure niet eerlijk is verlopen, dermate dat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

De Raad oefent een wettigheidscontrole uit, hierbij behoort het niet tot zijn bevoegdheid om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid die de bestreden beslissing heeft genomen. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of zij bij de beoordeling

van die feiten, in de materiële of formele motivering van de beslissing, geen manifeste appreciatiefout heeft begaan door kennelijk onredelijk te handelen.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777).

Verzoekster betwist dat de motivering afdoende is en meent dat de gemachtigde kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Dit wordt beoordeeld in het licht van de toepasselijke bepaling, artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarvan verzoekster eveneens de schending aanvoert.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1.

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

De Raad begrijpt niet waaruit verzoekster afleidt dat er maar een kinderfysiotherapeut zou zijn in heel Iran. Het feit dat wordt vermeld dat een dergelijke therapeut beschikbaar is in het Rofeideh rehabilitatieziekenhuis in Teheran houdt niet in dat er nergens in heel Iran nog een dergelijke therapeut te vinden zou zijn. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat er in de MedCOI als volgt wordt gepreciseerd: *"this information is limited to the availability of specific medical interventions, obtained at a particular point of care". [...] This document is compiled to the best of our knowledge and does not claim to be exhaustive or definitive.*" Bijgevolg moet de informatie over de beschikbaarheid van de specifieke medische interventies beschouwd worden als info die is verkregen op een specifieke plaats van zorgverstrekking en is de info ook niet exhaustief. Wat betreft de specifieke Bobath-fysiotherapie, waarover de verweerder een bijkomende vraag heeft gesteld aan de medCOI-database, blijkt eveneens dat die beschikbaar is in het voormeld ziekenhuis in Teheran. Zelfs indien zou moeten aangenomen worden dat die vorm van fysiotherapie enkel in Teheran beschikbaar zou zijn, dan nog heeft verzoekster niet verduidelijkt waarom zij zich niet veel dichter bij of in Teheran zou kunnen vestigen, zoals verweerder in de nota terecht aanstipt. Uit het administratief dossier blijkt ten overvloede dat verzoekster voor haar

visumaanvraag opgaf geboren te zijn in Booshehr, maar werkzaam te zijn in Abadan, dat veel dichterbij Teheran gelegen is dan haar geboorteplaats.

Waar verzoekster specifiek wijst op de druk op de gezondheidszorg in Iran door de Amerikaanse sancties en de coronacrisis en meer bepaald stuk 7 dat ze bij haar aanvraag heeft gevoegd, volgt de Raad niet dat die informatie relevant is voor de problematiek van het kind van verzoekster dat in hoofdzaak drie keer per week fysiotherapie nodig heeft. De arts-adviseur kon ook op redelijke wijze uit de aangehaalde medCOI-informatie afleiden dat de specifieke kinesitherapie beschikbaar is, evenals orthopedische hulpmiddelen zoals ortheses voor de onderste ledematen en steunzolen. Deze informatie werd verkregen na een specifieke vraag gericht aan een lokale Iraanse arts in november 2021. De algemene problematiek, gecreëerd door Covid en de Amerikaanse sancties, overtuigt de Raad niet dat dit een belangrijke invloed zou hebben op de toegang voor het kind tot de noodzakelijke kinesitherapie, tot aangepast orthopedisch materiaal en opvolging door een orthopedist.

Verder volgt de Raad verzoekster niet dat de gemachtigde of de arts-adviseur nog verder onderzoek had moeten doen naar de specifieke kosten van de Bobath-fysiotherapie of naar hoe vaak het kind van verzoekster hier concreet gebruik van zou kunnen maken. De Raad acht het reeds zorgvuldig van de gemachtigde of de arts-adviseur dat hij is overgegaan tot het stellen van een bijkomende vraag omwille van de nieuwe informatie die hij kreeg over de Bobath-fysiotherapie, die het kind in België volgt. Verzoekster heeft immers in haar aanvraag, noch in een bijkomend stuk dat werd overgemaakt aan de gemachtigde voor het nemen van de beslissing gesteld dat die specifieke Bobath-kinesitherapie opvallend duur zou zijn, zodat de gemachtigde of de arts-adviseur dit niet uit eigen beweging bijkomend had moeten navragen.

Wat betreft de toegankelijkheid van de noodzakelijke behandeling, acht de Raad het advies van de arts-adviseur eveneens zorgvuldig en niet kennelijk onredelijk opgesteld. Hij heeft zowel rekening gehouden met de algemene informatie over verzekeringssystemen in Iran als met de persoonlijke situatie van verzoekster die niet ontkent dat zij in Iran werkte in de petrochemische sector. Als verzoekster niet overtuigd is dat zij via de in Iran bestaande verzekeringssystemen toegang zal kunnen vinden tot de noodzakelijke fysiotherapie en orthopedische begeleiding voor haar kind, had zij de gelegenheid de informatie van de gemachtigde met concrete informatie te weerleggen, hetgeen zij nalaat te doen. In deze kan verzoekster ook niet dienstig verwijzen naar het arrest van de Raad waaruit zij citeert, nu in die zaak duidelijk bleek dat de mutualiteiten waarnaar de verweerder verwees op geen enkele wijze de disciplines dekten waarop verzoekster zich zou moeten kunnen beroepen. De situatie van verzoekster in die zaak noopte een cardiologische, nefrologische en pneumologische opvolging, waarbij het bestaande verzekeringssysteem voor primaire zorgen, kleine operaties en korte hospitalisatie duidelijk niet volstond.

Waar verzoekster opnieuw ingaat op het algemeen karakter van de motieven van de gemachtigde over de verzekeringssystemen in Iran waarbij ze stelt dat haar kind niet als werknemer, ambtenaar of zelfstandige kan verzekerd worden en ook stelt dat het advies verwijst naar voetnoten die evenwel niet worden vermeld en dus niet kunnen geverifieerd worden, kan de Raad veeleer volgen doch is hij in casu van mening dat verzoekster zelf niet de moeite heeft gedaan om de informatie te weerleggen om aan te tonen dat zij als moeder geen verzekering zou kunnen nemen die ook de gezondheidsproblemen van haar kind dekt. Verder is de Raad evenmin overtuigd dat verzoekster niet in staat zou zijn om terug werk te vinden dat vergelijkbaar is met het werk dat zij had blijkens haar visumaanvraag in de petrochemische sector. Verzoekster stelt dat haar kind een ernstige pathologie heeft dermate dat hij zijn moeder aan zijn zijde nodig heeft, hetgeen het werken voor verzoekster zou bemoeilijken, doch dat blijkt niet uit de voorgelegde medische attesten. Zo leest de Raad onder meer in het attest van 20 april 2021 over de 3D ganganalyse van 25 februari 2021: *“klinisch zien we een jongen die sociaal vaardig is en goed interageert. Hij is verbaal expressief. Hij beheerst voldoende Nederlands [...]. Deze jongen stapt momenteel onafhankelijk. Klinisch past het beeld perfect bij dat van een spastische diparese met asymmetrie ten nadele van rechts. Deze patiënt vertoont inderdaad het beeld van een cerebrale parese en functioneert op het niveau GMFCS klasse 1. Hij is met andere woorden zeer functioneel.”* en verder: *“Globaal zijn de afwijkingen eigenlijk zeer mild en hoewel de tonus tijdens thans klinisch onderzoek eigenlijk zeer hoog leek is het impact kinematisch toch eerder beperkt.”* Geen enkel door verzoekster voorgelegd attest onderschrijft dat zij niet van de zijde van haar kind kan wijken en aldus niet zou kunnen werken om de nodige medische zorgen voor haar kind te bekostigen.

De Raad is, gezien de motieven in het advies van de arts-adviseur, dan ook niet overtuigd dat het kind van verzoekster geen toegang zou hebben tot de nodige behandeling.

In het tweede onderdeel focust verzoekster op het hoger belang van haar kind. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar aanvraag inderdaad uitgebreid is ingegaan op het hoger belang van het kind. Echter, de Raad is van oordeel dat de arts-adviseur in het advies wel degelijk rekening heeft gehouden met het feit dat de aanvraag een kind betreft en -anders dan verzoekster voorhoudt- blijkt niet dat de analyse werd gedaan alsof de aanvraag een volwassen persoon betrof. Zo blijkt dat de medCOI bevraging gebeurd is specifiek voor een mannelijk kind van 11 jaar en werd specifiek onderzocht of er een kinderfysiotherapeut en een orthopedisch chirurg voor kinderen beschikbaar zijn, hetgeen het geval blijkt te zijn.

Verder kan de Raad de arts-adviseur alleen maar volgen waar hij in het advies stelt dat enkel moet worden nagegaan of er in het herkomstland een systeem bestaat dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan immers in casu ook alleen maar worden toegekend als in casu het kind *“op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.”* Verzoekster kan uit het hoger belang van het kind, dat inderdaad wordt gewaarborgd door onder meer artikel 24 van het Handvest, artikel 22bis van de Grondwet en indirect door artikel 8 van het EVRM, en waarmee moet rekening gehouden worden bij elke beslissing die een invloed heeft op de belangen van het kind, niet afleiden dat de gemachtigde toch een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zou moeten afgeven zelfs als blijkt dat er in het land van herkomst wel een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is, maar deze louter van mindere kwaliteit zou zijn dan de Belgische behandeling. Zoals de arts-adviseur geheel terecht motiveert *“gaat [het] er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.”*

Het loutere feit dat de situatie van het kind mogelijk “ongunstiger zal worden”, zoals verzoekster aanvoert, kan aldus in geen geval volstaan om een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet toe te kennen, noch op grond van artikel 24 van het Handvest, artikel 22bis van de Grondwet of artikel 8 van het EVRM.

Waar verzoekster verder, met verwijzing naar rechtspraak van het EHRM of naar het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, opnieuw de aandacht vestigt op het feit dat elk kind het fundamenteel recht heeft te zien dat zijn belang op primordiale wijze wordt in overweging genomen bij alle beslissingen die hem aanbelangen, kan de Raad volgen, doch blijkt zoals supra toegelicht in casu impliciet doch zeker uit de motieven in het advies van de arts-adviseur dat zijn onderzoek heel specifiek is gebeurd rekening houdend met het hoger belang van het kind omdat werd rekening gehouden met het profiel van het kind van verzoekster als jongen van op dat moment 11 jaar. Hij heeft rekening gehouden met diens behoefte aan opvolging door een kinderfysiotherapeut, eventueel een orthopedisch chirurg voor kinderen en aan orthopedische ortheses en steunzolen en er bleek op afdoende wijze uit dit onderzoek dat deze beschikbaar zijn en dat zijn moeder ook toegang zal hebben tot die zorg.

Wat betreft artikel 22bis van de Grondwet wijst de Raad er ten overvloede op dat volgens de Raad van State dit artikel een algemene bepaling is die op zichzelf niet volstaat om toepasbaar te zijn. Er wordt immers uitdrukkelijk in bepaald dat de wet, het decreet of een in artikel 134 bedoelde regel deze rechten van het kind waarborgen (RVS 29 mei 2013, nr. 223. 630).

Daargelaten de vraag of van artikel 24 van het Kinderrechtenverdrag moet aangenomen worden dat het direct toepasbaar is in de Belgische rechtsorde, is de Raad van oordeel dat in casu op voldoende wijze door de gemachtigde werd gestreefd naar het waarborgen dat het recht op toegang tot gezondheidszorg aan het kind van verzoekster niet zal worden onthouden.

Een manifeste appreciatiefout, een schending van artikel 22bis van de Grondwet, van artikel 24 van het Handvest, van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van artikel 24 van het Kinderrechtenverdrag of van het zorgvuldigheidsbeginsel blijken niet.

Het middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES